

Farní listy

září 2020

**Občasník Římskokatolické farnosti
Kralupy nad Vltavou**

Opět ...

Když se mě někdo zeptá jak se mám, musím říct, a to bez fráze, že se mám dobře. Jsem knězem ve farnosti, kde je hodně spolupracovníků, kteří mi ochotně pomáhají, a můžu se zcela na ně spolehnout. To vůbec není samozřejmost. V úvodníku do zářijového zpravodaje bych jim chtěl všem nesmírně poděkovat. Kostelníci, varhaníci, ministranti, katechetky, psaní matrik, stavební technik, či referentka správy majetku. Každému bych mohl touto cestou něco konkrétního připomenout a poděkovat. Jenže já chci poděkovat i Vám, které vidím třeba jenom v neděli v kostele a vím, že se za mě modlíte. Je to velká milost a proto nejen děkuji, ale prosím i nadále o tento doprovod.

Zcela zvláště bych chtěl poděkovat také panu ing. Františku Bartošovi, který obětavě spravoval webové stránky naší farnosti. Jeho dlouholetá činnost byla tak nenápadná, že to ví jenom on a Hospodin. Děkuji Vám, milý Františku.

Chci také poděkovat panu Petru Belicovi, který se tohoto úkolu chopil a stránky bude dále spravovat. Velmi bych si přál i do budoucna, aby farní ohlášky nemusely být dlouhé - a pohled na stránky ukáže každou aktualitu. Přeji Petrovi mnoho inspirace a trpělivosti v naší spolupráci.

Zde bych chtěl také dodatečně poděkovat i našemu bývalému jáhnu, nyní otci Bennovi za jeho službu u nás a popřát mu hodně Božích milostí do dalších let.

Vítám nového pana jáhna Václava Šustra. Myslím, že ho máte upřímně rádi a velmi si přeji, abychom mu u nás připravili rodinné prostředí.

Takže vidíte, nic nového, opět děkuji. Ale nevycházím z úžasu, nevycházím ze zázraků.

Otec František

Medailonek

Už nějakou dobu se pohybuji mezi vámi v kralupské farnosti, a tak přichází čas krátce se vám představit. Můj život není zdaleka tak zajímavý a pestrý jako životy mých předchůdců jáhnů, i tak se vám pokusím nabídnout pár informací o mém životě.

Narodil jsem se v Praze dne 9. srpna 1993, mám pět sourozenců, jednu sestru a čtyři bratry, já jsem třetí v pořadí. Vyrůstal jsem na Smíchově a navštěvoval mateřskou

a základní školu sester voršilek. Z páté třídy jsem šel na Gymnázium nad Kavalírkou, odkud jsem po čtyřech letech přestoupil na Gymnázium prof. Jana Patočky, kde jsem následně také odmaturoval. Když mi bylo patnáct let, přestěhovali jsme se s rodinou do Černošic, avšak stále jsem zůstal svázaný se smíchovskou farností, kde jsem navštěvoval biblické hodiny, přijal jsem svátost biřmování a občas zašel na mši svatou ve všední den.

Kolem čtrnácti let jsem se začal účastnit pravidelných aktivit pro ministranty pražské arcidiecéze a následně jsem začal na těchto akcích i aktivně pomáhat, což velmi ovlivnilo můj duchovní život a pomalu jsem začal rozpoznávat povolání ke kněžství. Nejprve jsem toto Boží oslovení považoval za výplod mé fantazie, ale po roce neustálého „pronásledování“ jsem si připustil, že by tomu skutečně tak mohlo být. Další rok jsem se přesvědčoval o tom, že i pokud takové povolání mám, nemám na to dostatek sil, správné předpoklady a hlavně už mám přece svoje plány se životem. Ovšem ani tím jsem neunikl a uvědomil jsem si, že pokud mě Bůh skutečně volá, dá mi k tomu i své dary a milosti. A tak v době, kdy ostatní spolužáci řešili, kam podat přihlášku na vysokou školu, já už měl jasno.

Takže jsem v září 2013 nastoupil na rok do olomouckého Teologického konviktu, kde jsem mohl ještě dál rozlišovat své povolání, posunout se o kus dál v duchovním životě, poznat seminární život a vytvořit krásné společenství se spolubratry. Po roce jsem přišel do pražského Arcibiskupského semináře, kde jsem započal studium filosofie a teologie a po dalších třech letech jsem byl poslán do Říma, kde jsem žil

v Papežské koleji Nepomucenum a kde jsem v červnu tohoto roku dokončil základní studium teologie na Papežské lateránské univerzitě. No a konečně v sobotu 5. září jsem přijal jáhenské svěcení v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha a byl jsem ustanoven jako jáhen u vás v Kralupech, kde se mi moc líbí, jsem rád za pestré farní společenství, za hezké přijetí i za předávání zkušeností otce Františka, se kterým se znám již řadu let, neboť mě před dvaceti lety jakožto smíchovský kaplan připravoval k prvnímu svatému přijímání. Takže vám moc děkuji za milé přijetí do farního společenství a těším se na další spolupráci.

Václav Šustr

Se svatým Tomášem Akvinským

(pokračování článku z březnového čísla FL)

Abychom se trochu seznámili s jeho způsobem uvažování, jakkoli se i v něm odráží dobová mentalita, přečteme si následující úryvek z univerzitních debat, čili disputací (Quodlibet XII, Quaestio14, Articulus 1), který jasně ukazuje, že v Tomášově podání nejde jen o suché a nezáživné logické operace, odtržené od skutečného života: Za prvé byl vznesen dotaz, zdali je pravda mocnější nežli víno, král a žena.

A zdá se, že silnější nežli pravda je víno, protože nejvíce proměňuje člověka. A také, že silnější nežli pravda je král, protože král může člověka přimět k tomu, aby vykonal, co je ze všeho nejobtížnější – totiž aby se vystavil nebezpečí smrti. A také, že silnější nežli pravda je žena, protože ta vládne i králům.

Oproti tomu stojí to, co se praví v 3 Ezd 4,35: „pravda je silnější.“

Odpovídám. Je třeba říci, že tato otázka je předložena k vyřešení mladíkům v knize Ezdráš.

Je třeba si uvědomit, že uvažujeme-li tyto čtyři věci samy o sobě, totiž víno, krále, ženu a pravdu, nejsou srovnatelné, protože nespádají do téhož logického rodu. Uvažujeme-li je však co do vztahu k nějakému účinku, pak se střetávají v jednom, a takto mohou být srovnávány. Tímto účinkem, v němž se shodují a v němž mohou být srovnávány, je to, že proměňují lidské srdce – je tedy třeba podívat se na to, která z oněch věcí proměňuje lidské srdce více.

Za tím účelem je třeba si uvědomit, že to, co proměňuje lidské srdce, je jednak tělesné a jednak duševní, a že duševní je dvojí: smyslové

a inteligibilní (rozumové). Inteligibilní je také dvojí, totiž praktické a spekulativní.

Z věcí, patřících k těm, které působí přirozenou změnu z hlediska tělesných dispozic, má výsadní postavení víno, které způsobuje, že mluvíme z opilosti.

Z věcí, patřících k těm, které proměňují smyslovou žádost, má výsadnější postavení rozkoš, a to především ta, která se týká půvabného; v tomto smyslu je tedy silnější žena.

V praxi a v lidských záležitostech, které mohou ovlivňovat člověka, má zase svrchovanou moc král.

V záležitostech spekulativních je nejsvrchovanější a nejmocnější pravda.

Síly tělesné jsou však podřízeny silám duševním, síly duševní silám intelektuálním, a síly praktického intelektu silám intelektu spekulativního – a tak je pravda, absolutně vzato, nejvznešenější, nejvýznačnější a nejsilnější.

Dnes bychom řešení otázky možná formulovali trochu jinak, ale intuitivně bychom dospěli ke stejnému závěru. Třebaže o několika málo dílčích Tomášových myšlenkách a názorech, především těch, které byly poplatné dobovému vidění světa, můžeme říci, že byly překonány, celek jeho díla překonán nebyl a zaslouží si, abychom se k němu utíkali ve chvílích, kdy nám ve víře překáží nemožnost pochopit některé věci. To nejmenší, co můžeme v takových případech udělat, je modlitba ke svatému Tomáši, aby nám byl na jeho přímlovu dán dar osvětlení a pochopení Božích tajemství.

Sv. Tomáš Akvinský – citáty

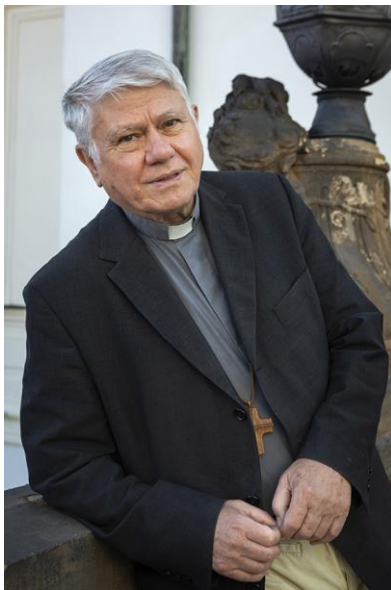
- Ze všech vášní duše škodí tělu nejvíce smutek
- Věci, které milujeme, nám říkají, jací jsme
- Kdo všechno pochopí, všechno odpustí
- Spravedlnost bez milosrdenství je tvrdost
- Jakkoliv se zlo množí, nikdy nemůže pohltnout dobro
- Dobro je to, co je třeba konat
- Kdo si sám sobě vystačí a nic nepotřebuje, je šťastný
- Žít v pokoji, to je záležitost lásky. Ale položit základ k pokoji, to je úkol moudrosti, která vše pořádá. K moudrosti připravuje pokora...

P. Robert Benno Štěpánek

Mons. Václav Malý oslavil 70. narozeniny

Děkujeme panu biskupovi za jeho pokornou a obětavou službu Bohu i lidem a srdečně mu k narozeninám blahopřejeme.

Václav Malý se narodil 21. září 1950 v Praze. Po absolvování gymnázia studoval v letech 1969-1976 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Odsuzoval zapojení některých kněží do komunisty řízené organizace Pacem in Terris, za což mu hrozilo, že nebude vysvěcen na kněze. Až na zásah pana kardinála Tomáška mu bylo kněžské svěcení 26. 6. 1976 v Praze uděleno. V letech 1976-1978 byl kaplanem ve Vlašimi a v Plzni.

V roce 1977 podepsal Chartu 77, v roce 1978 byl jedním ze zakládajících členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS). V lednu 1978 mu byl zrušen státní souhlas k výkonu kněžské služby a pracoval jako topič a zeměměřičský figurant, přitom se tajně věnoval i kněžské službě. V květnu 1979 byl zatčen, obviněn z podvracení republiky a do prosince 1979 byl bez soudu držen ve vyšetřovací vazbě. V letech 1981-1982 byl mluvčím Charty 77, v roce 1989 byl jedním ze zakladatelů Občanského fóra a jeho mluvčím.

Do širokého povědomí lidí se dostal po sametové revoluci moderováním shromáždění proti režimu - z nichž nejznámější je 23. listopadu na Letné, kde vyzval k modlitbě Otče náš 750 000 lidí.

Od roku 1990 spravoval farnost u sv. Gabriela, v letech 1991-1996 byl farářem u sv. Antonína v Holešovicích. 1. 12. 1996 byl jmenován kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta a 3. 12. 1996 byl papežem Janem Pavlem II. ustanoven titulárním biskupem marcelliánským a světícím biskupem pražským. Svěcení přijal 11. 1. 1997 v Praze. Jeho biskupské heslo je „**Pokora a pravda**“

Václav Malý je předsedou organizace Iustitia et Pax (Spravedlnost a mír) při biskupské konferenci, která se snaží o prosazení sociální

spravedlnosti u nás i ve světě. Navštěvuje země, ve kterých je dosud mnoho politických vězňů a snaží se pomáhat jejich rodinám. Byl v Moldávii, Čečensku, Číně, Iráku, Iránu, Mongolsku, na Kubě.

Hledat Boží přítomnost ve světě

„Víra je spojena i s neustálým hledáním a prohlubováním vztahu s Bohem i lidmi. Je to trvalá duchovní aktivita, otevřenost a dynamika. To je nárok, který přijmout a nést není úplně lehké“, říká biskup Václav Malý.

podle Wikipedie a KT 38/2020

Anička si mne našla ...

Stala jsem se kmotrou holčičce, které zemřela maminka u porodu. Maminka si přála děťátko pokřtít. Protože, se přání zemřelých mají plnit, maličká byla pokřtěná 18. 9. 2020 v našem kostele, dostala jméno Anna Stanislava.

Děkuji všem, kdo mi pomohli tuto krásnou slavnost připravit. Domluvila jsem, že přijdou malinké Aničce zahrát a zazpívat dvě maminky a jaké bylo moje překvapení, když hrála téměř celá Schola.

Prosím, modlete se se mnou, aby se milost křtu vylila na celou novou rodinu, ve které Anička vyrůstá.

Mirka Jurenková

Pouť do La Salette (na poslední chvíli)

Do francouzských Alp, do hor tyčících se nad městem Grenoble jsme se původně chtěli vydat už v květnu, ale v důsledku nouzového stavu bylo

nutné cestu odložit. Jako vhodný se zdál termín koncem srpna a tak jsme plánovaly a doufaly, že budeme moci vyrazit - a povedlo se.

A tak na začátku posledního prázdninového týdne vyrážíme směrem na Plzeň a dál, vyzbrojeni dobrou náladou, spoustou jídla, několika kily rajčat, bednou broskví, (jak jinak, jede pět ženských v autě ☺ ...) sice nevíme, co nás cestou potká, ale hlad to rozhodně nebude. Cesta ubíhá bez problémů, na Rozvadově se setkáváme s dalšími účastnicemi zájezdu, dalších pět ženských z Charity Vlašim a pokračujeme, směr švýcarská Basilej, kde máme zamluvený nocleh. Toto město na pomezí Francie a Německa, se nejprve zdá nezajímavé, ale při prohlídce centra města musíme přece jen uznat, že má své nezaměnitelné kouzlo. Obdivujeme místní architekturu, ale nejvíce nás přece jen zaujali plavci v řece Rýn. Tedy, oni to ani tak plavci nebyli, spíše koupající se, kteří si své svršky zabalí do nepromokavých vaků a nechají se unášet po proudu řeky. Po dlouhém zkoumání jsme došly k závěru, že se jedná o místní zvyk, jak si obohatit cestování městem ☺.

Další den stíháme ještě krátkou zastávku ve francouzském Annecy, projíždíme Grenoble, ani nebloudíme a pak už jen stoupání. Cesta se zužuje, přibývají ostré zatáčky a těsně před osmou hodinou večerní se nám před očima najednou objevuje monumentální klášter, který si pokojně sedí uprostřed strmých horských štítů v nadmořské výšce

1 800 m. Ocitáme se jakoby v jiném světě, dýchne na nás pokoj, klid a zároveň respekt, který snad vzbuzují horské masivy kolem nás. V dalších pěti dnech strávených v klášteře máme dostatek příležitostí objevovat krásy okolních hor, užívat si ticha, modlit se a rozjímat v impozantním kostele, který celému komplexu budov vévodí....

Na jeho místě původně stála jen malá svatyně, která připomínala zázračné zjevení Panny Marie, k němuž došlo v sobotu 19. září 1846.

Dvě děti z osady Abladins, jedenáctiletý Maximin a patnáctiletá Melánie, pásli na úbočí dvoutisícové hory Gargas ve Francii malé stádo - osm krav a jedna koza. Odpoledne, unavení náročným výstupem i hlídáním zvířat, aby se nerozprchla, oba na chvíli usnuli.

Vzbudilo je oslnivé světlo, z něž vystoupila ženská postava a nespokojeně si dětem stěžovala, že víra v ni, matku Ježíše, spasitele lidstva, upadá, a vyzvala děti, aby poselství zvěstovaly ostatním. Ty uposlechly a vylíčili svůj zážitek ve vsi.

Asi hodně přesvědčivě, protože hned druhý den tři místní, kteří uměli číst a psát, celou událost zaznamenali a zvěst o ní se rychle šířila celým krajem. O tom, že jsou poselství Panny Marie z La Sallety stále živá, svědčí i dnes zástupy poutníků, kteří i v této „covidové“ době ke kostelu přicházejí. My měly štěstí, místnost s 25 lůžky jsme měly možnost obývat samy, v kostele Panny Marie bylo plno pouze na večerní pobožnost, jejíž hlavní část se přesouvala ven. Každý večer jsme tak měly možnost se účastnit průvodu se svícemi za zpěvu písně k Panně Marii a zpívané modlitby Anděl Páně. Ráno jsme pak, každá podle svých sil a možností, vyrážely na výlety do okolních kopců. Tuhle příležitost jsme využily na maximum a na kostel i přilehlé budovy jsme se podívaly i z toho nejvyššího místa v okolí ve výšce 2 259 m. n. m. Protože počasí nám opravdu přálo a v okolí jsme jakoby náhodou objevily úchvatné jezero, využily jsme i možnost koupání.

Denní režim se sestával z ranní modlitby, poznávání okolí, večerní pobožnosti u sochy Panny Marie před kostelem, to vše podpořené pěkným společenstvím, vzájemným sdílením, dobrým jídlem i dobrým vínem ☺. Dohromady z toho vyšel pěkně strávený týden a my se vracely odpočínuté, vděčné za to, že jsme mohly tuto cestu uskutečnit a posílené vědomím, že Panně Marii na nás všech záleží.

Panno Maria, oroduj za nás.

Adopce na dálku

Vážení přátelé,

dovolujeme si Vás opětovně poinformovat o adopci na dálku. Díky Vaším příspěvkům a darům můžeme i nadále podporovat chlapce z Indie. Jmenuje se Roshan Kathkari a je mu 17 let. Jeho snem je stát se policistou a pomáhat lidem. Jeho rodina by si nemohla dovolit nechat ho studovat, ale díky nám se mu jeho přání možná splní. Již delší dobu nám bohužel nepřišel žádný dopis od něj. V této situaci nám samozřejmě zbývá pouze doufat, že on i jeho rodina jsou v pořádku a brzy nám o sobě zase dá vědět.

Aktuální stav transparentního účtu ke dni 17. 9. 2020 činí 12.936,- Kč. Každý měsíc odesíláme na účet Arcidiecézní charity Praha částku 410,- Kč pro Roshana. Děkujeme Vám všem, milí farníci, kteří máte zájem v této aktivitě pokračovat a přispíváte na adopci. Náš velký dík patří také našemu pravidelnému dárci, od kterého každý měsíc přichází na transparentní účet stejná částka.

Jakoukoliv částku můžete buď poslat na transparentní účet **115-9930280257/0100**, případně vložit v hotovosti na pobočce Komerční banky, stačí na pokladně nahlásit vklad na transparentní účet „Michal Žyrek“. Svůj příspěvek můžete také kdykoliv předat nám, my jej za Vás rádi na účet vložíme. Kontaktovat nás můžete na telefonním čísle 739 588 244 nebo na e-mailu michal.zyrek@apha.cz. Zaznamenáme-li zvýšení vkladů na transparentní účet, bude to pro nás signál, že v této aktivitě máme pokračovat a že můžeme do naší velké farní rodiny adoptovat ještě další dítě a udělat tak jej i jeho rodinu veselejšími.

Ještě jednou děkujeme, že s námi Roshanovi pomáháte!

Iva a Michal Žyrkovi

Zdeněk Zumr

náš student Theologického konviktu v Olomouci.

Je to jistě dobrá zpráva pro celou farnost, ministranta Zdenka všichni známe, sloužil u nás několik let. Teď se rozhodl pro duchovní dráhu. Je teprve na samém začátku, ale má opravdovou snahu jít životem po této cestě. Cesta to je jistě náročná už také proto, že Zdeněk rozhodně nemá do tohoto začátku dostatek finančních prostředků. Před několika lety utrpěl vážný úraz pravé ruky, takže musel podstoupit několik závažných

operací. Následkem byla dlouhotrvající pracovní neschopnost bez možnosti výdělků. Pastorační rada odsouhlasila poskytnutí příspěvků na ubytování, stravování, zdravotní pojištění a školní potřeby z prostředků farnosti. Tímto chceme oslovit všechny, kdo by byli ochotní se na této pomoci podílet, o finanční příspěvek, který je možno zasílat na číslo účtu farnosti **463612329/0800 pod variabilním symbolem 111**. Pokud nemáte založený účet, můžete příspěvek v hotovosti předat P. Františkovi Masaříkovi.

Alena Schneiderova

FARNÍ CHARITA

Milí farníci a milé farnice,
chtěla bych se s vámi podělit o dvě radosti či starosti
v naší charitě.

Tou první je naše tréninková kavárna. V květnu
oslavila rok od otevření. A že to byl neobyčejný rok!

Nejdříve těžké začátky, pak Covid ... Ale díky vám,
věrným zákazníkům, jsme přežili a snad tento nejistý čas přečkáme,
aniž bychom museli úplně zavřít. Protože naše kavárna má smysl!
Kromě stálých pracovníků zaměstnává i lidi, kteří jsou nějakým
způsobem jiní. Díky práci v kavárně mají možnost získávat zkušenosti,
navazovat kontakty a dává jim pocit potřeby.

Díky podpoře vaší a projektu „ČSOB pomáhá regionům“ jsme
nainstalovali klimatizaci a markýzu, aby se uvnitř dalo hlavně v horkém
létě příjemně posedět. Rozšířili jsme nabídku zákusků a změnili
otevřací dobu tak, aby byla kavárna k dispozici farníkům po nedělní
mši svaté.

V kavárně je možné zakoupit kávu nebo polévku navíc. Prostě můžete
zaplatit 35 Kč pro lidi, kteří se ocitli v nouzi nebo třeba jen zapomněli
peněženku.

Moc vám děkujeme, že k nám chodíte. Je to velká pomoc i radost.

Dalším projektem

je výstavba 6-ti dotovaných (dostupných) bytů. Tento projekt byl od
počátku velmi komplikovaný. Už to vypadalo, že přestože dotaci jsme
dostali, budeme muset od stavby ustoupit. Nemohli jsme najít vhodný
a cenově dostupný pozemek. Buď byl pozemek příliš drahý, nebo jsme

se setkali s odporem občanů, kteří psali petice proti výstavbě. Nakonec, díky Bohu, vše dobře dopadlo. Bytový dům bude a bude v Uhách. Zdá se že tam 6 maminek s dětmi nikomu vadit nebude.

Co to je dotované bydlení a pro koho je určené?

Zjednodušeně řečeno je to něco na způsob městského bytu. Je tam regulované nájmené, nikoli tedy tržní. Takové bydlení se pak stává dostupné pro mladou rodinu či maminku, která pečuje o děti sama. Jak jistě víte, pronájmy bytů v Kralupech (ale i jinde) jsou vysoké a není jednoduché tyto nájem z běžných příjmů utáhnout.

Na tento projekt se nám podařilo získat investiční dotaci od IROP ve výši 10 mil Kč, 600 000 Kč příspěvek od obcí Nelahozeves a Uhy.

V jednání je příspěvek od obce Veltrusy ve výši 300 000 Kč.

I tak nám ještě chybí cca 2 mil. Kč. Pokud vás tento projekt oslovil, budeme tedy rádi za jakýkoliv finanční příspěvek ☺.

Barbora Kovářová

Charita Kralupy nad Vltavou pořádá

9. KRALUPSKÉ MINI VINOBRAŇÍ

Kavárna Rígrovka

3.10. od 14:00

Degustace českých vín
Burčák
Bohaté občestvení

14:00 Pohádka Červená Karkulka
15:00 Skupina DunDun - pro děti
16:00 Šimon family band
18:00 Jesse Guthrie

Vstupné dobrovolné

Změna programu vyhrazena
Upozorňujeme, že akce se bude dokumentovat a pořízené fotografie nebo videozáběry budou použity pro prezentaci organizátora.

28. září – Slavnost sv. Václava

Dobrý král Václav

Na Štěpána dobrý král
Václav z okna hledí,
všude kam se podívá,
závěje a ledy.
Svítil měsíc a byl mráz,
pálil jako divý,
a vtom spatří chudáka,
jak tam sbírá dříví.

"Hola, páže," pravil král,
podívej se honem.
Odkud je ten sedláček,
víš-li něco o něm?"
"Pane můj, ten sedláček
bydlí támhle kdesi
u studánky v chalupě
pod samými lesy."

Přines maso, přines chléb
a pár polen k tomu,
zanesem to ještě dnes
sedláčkovi domů."
A tak šli, král s pázetem,
a tak vyrazili,
i když venku vítr dul,
a vyl ze vsí síly.

"Pane můj, je hrozná tma
a je hrozná zima.
Sotva jdu, už nemůžu,
strach mě z toho jímá."
"Vkládej nohy do mých stop
a pojď dál, můj hochu!
Za chvíli ti nebude
zima ani trochu."

Vkládal nohy krok co krok
do stop po svém králi,
a kam vkročil svatý král,
tam i sněhy hřály.
Proto, věřte, křesťané,
boháci i páni,
ten, kdo cítí s chudými,
dojde požehnání.